

Về Đây! Hãy Về Đây!

Thoải mái - lời cuốn

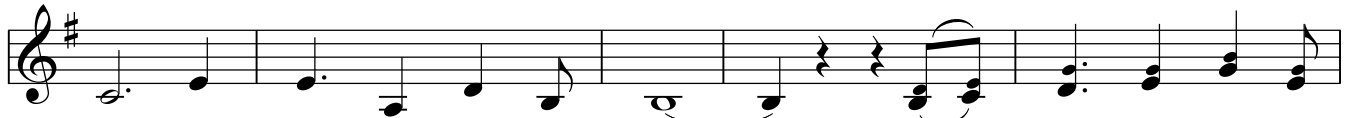
Nguyễn Quang Hùng

1. Ở đây có gió trời Đông, ở đây cũng
đây nắng ấm trời êm, ở đây gió
3. Về đây góp những vần thơ, về đây góp

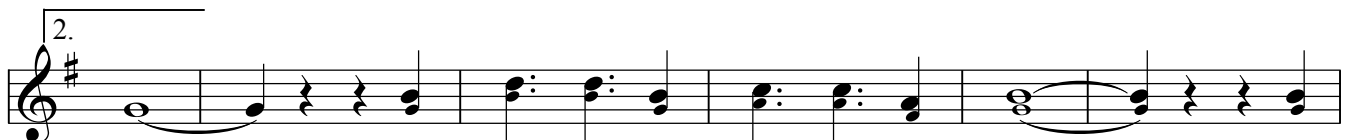
có xuân hồng êm mơ. Ở đây cũng có vẫn vợ, ở
mát êm đêm câu thơ. Ở đây thăm thiết lời ca, ở
tiếng tơ đàn êm mơ. Về đây giữ hết ngần ngơ, về

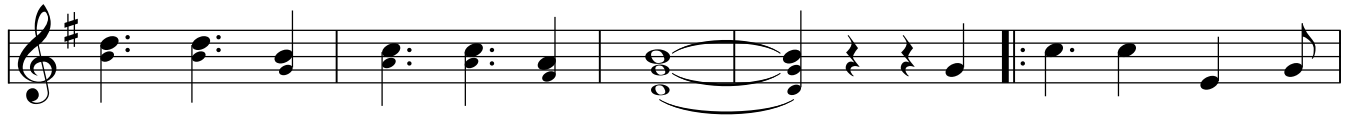
đây cũng có ngần ngơ cuộc đời. Ở đây chẳng có biển
đây gió núi tình xa tình gần. Ở đây dăm đứa bạn
đây trút hết mộng mơ cuộc đời. Về đây quên hết vẫn

khởi, nhưng đây vẫn có một nơi đi về. 2. Ở ...
thân, rủ nhau ra phố cười rung rinh ...
vợ, rồi mai phối phối thành thơ đi ...

tình. Về đây! Hãy về đây, hãy về đây! Về
về.

đây! Hãy về đây, hãy về đây! Về đây đất trời mênh
đây mỗi chiều lập

mang, núi biếc thênh thang, nắng Hạ vàng tươi, Thu tới Đông
đông, ngóng ngóng tin xa, mỗi ngày Hạ sang nghe lá Thu

sang Xuân hẹn mang gió, gió mang nu xuân. Về
rơi, Đông hẹn mưa tới xuân mang niềm xa. Về

đây ấm lạnh tình thâm (ấm lạnh tình thâm). Chuyện xưa cũng thành dư

đây đầu tỉnh hay mơ (đầu tỉnh hay mơ). Cạn đi chén quỳnh đây

âm (cũng thành dư âm). Có chẳng ai vội quên ai? Ai còn ai

vội (chén quỳnh đây vội). Để đâu ta lại gặp ta nay còn mai ...

mất? Biết ai bây giờ? Về ... mất? Biết đâu sau này.

Về ... này. Người khôn đến chốn lao xao.

Chưa khôn tôi kiếm nơi nào bình yên. Mặc

đời sóng gió truân chuyên. Tôi mong gánh trả muộn phiền thế

nhân. Trăm năm danh lợi phù vân. Tỉnh ra hóa

kiếp một thân đi về. Càn khôn mê tỉnh, tỉnh mê.

Đại khôn khôn đại: Thôi về, về thôi! Về